

Buddleja draait al vele jaren mee binnen het uitgebreide heestersortiment. Naast de vele oude getrouwe cultivars zijn er inmiddels diverse nieuwe introducties. Met al die nieuwkomers is ook het aantal beschikbare bloemkleuren behoorlijk uitgebreid.

Tekst: Emiel van den Berg
Foto's: www.visionpictures.com

Buddleja behoort tot de Buddleja-familie, de Buddlejaceae, die verspreid over Noord- en Zuid-Amerika, Azië en Zuid-Afrika voorkomt. Het geslacht telt circa 100 verschillende soorten waarvan sommige hun blad verliezen en andere (half)bladhoudend zijn. Slechts een enkele soort is voldoende winterhard voor het Nederlandse klimaat hoewel op beschutte standplaatsen soms verrassende resultaten zijn te boeken. Buddleja heeft als Nederlandse naam vlinderstruik omdat een heester in volle bloei een geliefde landingsplaatsplaats is voor vlinders. Af en toe wordt ook de naam herfstsering gebruikt vanwege de gelijkenis van de bloempluimen met die van de voorjaarsbloeiende sering. Sommige Buddlejacultivars geuren ook sterk. De verwijzing naar herfst slaat op het feit dat de bloemen pas vanaf de tweede helft van de zomer verschijnen. Is het eenmaal herfst dan is de bloei bij Buddleja echter ver gedaan. De wetenschappelijke naam van de vlinderstruik verwijst naar de A. Buddle. Deze Engelse geestelijke en botanicus leefde van 1660 tot 1715 en stond vooral bekend als plantenverzamelaar. Hij was met name gespecialiseerd in mossen.

'AFRICAN QUEEN'

De voor Nederland belangrijkste Buddleja-soort is *B. davidii*. Vernoemd naar Armand David; een missionaris en plantenverzamelaar uit de 19de eeuw. Bij terugkomst van een van zijn avontuurlijke reizen naar China introduceerde hij deze vlinderstruik in Europa.

B. davidii is een sterke, gezonde heester die van nature op stenige gronden langs beken en rivieren in de bergen van West-China groeit. De bladverliezende heester kan tot enkele meters hoogte uitgroeien en bloeit van juni tot oktober met lilapaarse bloempluimen. Soms zijn bloemen lila of wit. Door de overdadige aanplant in delen van West-Europa en Noord-Amerika is de plant ook daar sporadisch in de vrije

Buddleja 'Flower Power'

Het bonte kleurenpalet bij Buddleja

natuur aan te treffen. *B. davidii* kent een rijke schakering aan cultivars. Zowel de bloemkleur als de grootte van de pluim kunnen verschillen. 'Ile de France' is misschien wel de bekendste met paarse bloemen en 'White Profusion' is een van de weinige witte cultivars. 'Empire Blue' heeft violetblauwe bloemen en bij 'Fascination' zijn die lilaroze. Ook 'Pink Delight' heeft roze bloemen maar de pluimen zijn opvallend groot. 'Royal Red' is een populaire variëteit met purperrode bloemen en bij 'Border Beauty' zijn die bloemen violetpaars en sterk geurend. Tot voor kort was 'Black Knight' de cultivar met de donkerste bloemen in donkerviolet maar inmiddels is 'African Queen' een meer recente cultivar met nog donkerdere bloemen. 'African Queen' groeit hoger en lossere dan 'Black Knight' en heeft bloempluimen die iets korter zijn. Twee andere nieuwkomers zijn 'Orchid Beauty' met zachtpaarse en sterk geurende bloemen die opvallend veel vlinders lokken en 'Purple Prince' met dieppaarse bloemen die elk een gouden oogje hebben. Tot slot zijn 'Harlequin' en 'Variegata' twee bontbladige variëteiten en is *B. davidii* var. *nanhoensis* een botanische variëteit die sierlijker en minder hoog groeit dan *B. davidii*. 'Nanho Blue' en 'Nanho Purple' zijn hier twee klonen van. De bossige

en minder grote omvang maakt deze drie laatste vormen bijzonder geschikt voor aanplant in kleine tuinen.

GEELORANJE

Uit Peru en Chili komt de matig winterharde *B. globosa*. Deze heeft opgaande twijgen tot 1,5 meter hoogte met in juni geurende bolronde oranjegele bloemen. Bij de cultivar 'Lemon Ball' is de bloemkleur citroengeel. *B. x weyeriana* is een kruising van *B. globosa* en *B. davidii*. Van de eerste heeft hij de kleine bolronde bloemen en van de tweede de forse groeiwijze. De bloemkleur is geeloranje. 'Sungold' is de bekendste cultivar met helderoranje bloemen. Geheel anders van habitus is *B. alternifolia*. Deze decoratieve heester heeft dunne overhangende twijgen. Op de juiste manier gesnoeid, kan na jaren een kleine treurboom ontstaan van twee tot drie meter hoogte. Opvallend verschil met de vorige Buddleja-soorten zijn het smallere blad en de bloemen die in kleine bundels rond de takken staan. De bloeitijd is vroegzomer. Ook verschillend is de bloei op het oude hout waardoor niet jaarlijks in het voorjaar alle takken weggeknipt kunnen worden. Geregeld oude twijgen weggknippen is de beste manier om de struik te verjongen.